

Se vi paa Aaret 1910, da viser det sig, at Sukkeret paa kunstig Maade er blevet fordyret med i alt 13,31 Mill. Kr.

Af disse Penge tog Staten 5,28 Mill. Kr., De danske Sukkerfabrikker 6,77 Mill. Kr. og Sukkerfabrikken Nykøbing, Falster, 1,26 Mill. Kr.

Selv om man nu vil fradrage den Del af Overskuddet, der blev udbetalt til Roedyrkerne (i alt $3\frac{1}{5}$ Mill. Kr.), saa ser man, at Sukkeret er fordyret med ca. 10 Mill. Kr.

Det samlede Forbrug androg ca. 200 Mill. Pd. Det mørke Sukkers Gennemsnitspris var ca. 16 Øre og det lyse Sukkers Pris ca. 19 Øre, saa Værdien af det samlede Forbrug kan næppe anslaaes til mere end ca. 33 Mill. Kr.

Man vil saaledes se, at selv naar Roedyrkernes Tantieme lades helt ude af Betragtning som Driftsudgift, saa udgør Statens og Fabrikernes Udbytte ca. $\frac{1}{3}$ af hele Sukkerhøstens Salgspris.

Med andre Ord: Produktionsudgifterne have været 11—12 Øre pr. Pd. Sukker, men Befolkningen maatte gennemsnitlig betale 19 à 20 Øre for Puddersukker og 22 à 23 Øre for hvidt Sukker, heri Handelsomkostningerne medregnede.

Sukkeret fordyres saaledes med henvend 100 pCt., hvilket vil sige, at en Gaardmandsfamilie paa denne Maade maatte betale en Overpris af ca. 35 Kr., Husmænd og Købstadarbejdere af ca. 20 Kr. og Landarbejdere og københavnske Arbejdere af ca. 15 Kr. aarlig. Det skal dog her fremhæves, at Familier med mange Børn maa betale mere, medens Familier uden Børn slippe billigere, da de jo bruge mindre Sukker.

Saaledes virker den nuværende Ordning for Staten, Fabrikkerne og Forbrugerne, og vi ville nu se, hvorledes den virker for Arbejderne og Roedyrkerne.

Disse sidste have siden 1904, da de nye Tantiemeregler traadte i Kraft, erholdt Udbytte, som er steget betydeligt efter Toldrevisionen 1908.

Det gennemsnitlige Udbytte pr. Td. Land for alle Roedyrkere var i

1903 pr. Td. Land	256 Kr.
1904 - - -	344 —
1905 - - -	330 —
1906 - - -	338 —
1907 - - -	304 —
1908 - - -	359 —
1909 - - -	375 —
1910 - - -	371 —

Heri er medregnet Affaldets Pris, der for Udvalget er opgjort til 13 à $13\frac{1}{2}$ Øre pr. Centner.

Men denne stigende Indtægt er særlig kommen de lollandske Roedyrkere til gode. Det gennemsnitlige Udbytte under Nakskov Sukkerfabrik er saaledes vokset fra 287 Kr. pr. Td. Land i 1903 til 446 Kr. i 1910.

For de Landmænd, der dyrke deres Jord uden at anvende fremmed Arbejdskraft, bliver det omtalte Udbytte neppe meget stort, naar de skulle have deres Arbejdskraft ordentlig betalt, men helt anderledes bliver Forholdet for de store Jordejere, der kunne anvende den billigste, udenlandske Arbejdskraft.

En lollandsk Godsejer, der i 1910 dyrkede 100 Tdr. Land Roer, havde saaledes en Indtægt af 44,600 Kr. af dette Areal.

Selv om han nu maatte betale 70 Kr. pr. Td. Land for Pasning og Optagning af Roerne, og selv om han maatte ofre et lignende Beløb til ekstra Gødning af Jorden, saa havde han dog en Indtægt af 30,000 Kr. tilbage. Mindretallet er ikke blind